

ARINCON

ZIHİN AYNASI

DE
X

FATİH CEM GÜLBENT

DEX'TE YAYIMLANAN KİTAPLARI

Akıl Odaları

Arincon

Arincon 1 - Hafıza Çivileri

Arincon 2 - Zihin Aynası

Gecenin Gizemli Oyunu

Paradokya

Sırlar Geçidi

Düşler Ülkesi

ARINCON 2

Zihin Aynası

Yazan: Fatih Cem Gülbent (fatihcemgulbent.com)

Editör: Aslı Özge Önemli

Yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Mart 2025 / ISBN 978-625-5572-06-6

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Taylan Polat

Sayfa uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

ARINCON

ZİHİN AYNASI

FATİH CEM GÜLBENT

DE
X

Hayatımıza renk katan canım oğlum,
Sufi Deniz Gülbent'e...

DEX KOPYA

Arincon evrenine adım attığınız andan itibaren bilinçaltınızı sisteme yüklemiş olacaksınız. Burada bir akış vardır ve zincirler gibi birbirine bağlıdır. Korku, olumsuz düşünce, endişe ya da stres bu zincirlerden zayıf olanını kırar. Böyle bir durumda başka bir zihnin akışına bağlanırsınız. Dikkatli olun!

1

Şimdi gözlerini açacaksın.

*Yarım dakika tavana baktıktan sonra oflayarak
üzerindeki örtüyü kaldıracaksın.*

*Yatağından kalkıp terliklerini giyince, ki terliğin giyilecek bir eşya
olmasını da anlamakta zorluk çekiyorum, lavaboya yürüyeceksin.*

Bu birinci seçenektir. İkincisi ise...

"Keser misin şunu!"

*... diye bağıracaksın. Biraz beklesen senin yerine ben bağırabılırdım.
Gün ortasında uyuklaman seni stresli yapıyor ve bu durum gününün
geri kalanını olumsuz etkiliyor, haberin olsun.*

Hızla yatağından doğruldu ve oturup boş odaya göz gezdirdi.
Uyanır uyanmaz sinirlenmişti.

"Doğru düzgün bir alarmın yok mu senin? Her uyandığında
beni sinir etmek zorunda mısın?"

Bu şekilde eğlenceli olduğunu düşünmeye başladım.

*Öfke kontrolünü ölçüyorum. İstersen sabır eşiğinin hakkında topladığım
değerler konusunda seni bilgilendirebilirim.*

Uzunca aldığı nefesi aynı şekilde geri vererek yatağından kalktı, ayağını terliğine uzattığında duraksadı. Kısa bir an bekledi, ardından terliğini giyerek lavaboya yürüdü. Suyun serinliğini yüzünde hissettiğinde uykusu açıldı. Avucuna biraz daha su doldurup bu kez hızla yüzüne çarptı. Gözlerini açıp kapatarak kendine gelmeye çalışıyordu.

Bugün için planın var mı?

Aynaya bakarken karşılık vermedi.

İçerik tasarımcısı ve yazılım analistiyle randevularını bugüne çekebilirsin. Akşam yemeği rezervasyonunu da değiştirsen iyi edersin. Birkaç gündür proteine çok yüklendin.

Bir de yazılımındaki gereksiz algoritmaların performansımı yavaşlattığımı düşünüyorum. Bunun için bir güncelleme yapacak mısın yoksa kendi kendimi silmeye başlayayım mı?

“Tamamen yok olsan nasıl olur?”

*Bunu bir şaka olarak kayıtlara geçiyorum.
Bu arada iki dakikadır annen arıyor!*

“Annem mi? Neden söylemekte geç kalıyorsun?”

Seninle konuşmak hoşuma gidiyor.

“Şu telefonu hemen aç!”

Geçen günkü gibi sesimi değiştirip annene şu an müsait olmadığımı söylememi ister misin?

Yumruklarını sıktı ve lavabonun kenarına yaslanıp bağırdı.

“Her gün seni çekmek zorunda mıyım?”

Kısa bir sessizliğin ardından annesinin sesi odada yankılandı.

“Artun!”

Artun gözlerini iyice açıp yüzünü buruşturdu.

“Eee, şey... Anne! Özür dilerim. Sana demedim.”

“O güzel sesli arkadaşına mı bağıırıyordun yoksa? Beni ne zaman tanıştıracaksın? Adı neydi? Ar.. Ar...”

“Yapma anne! Bildiğin gibi değil. Sana daha önce de o sestem

bahsetmiştim. Adı Arin! *Artificial intelligence* sözünün baş harfleri. Ya da *Artun's intelligence* de diyebilirsin. Bir tür yapay zekâ. Konuşan, dijital bir yazılım.”

“Neden bahsettiğini anlamıyorum. Baban seni bu işlere bulaştırdığından beri ne senin ne de onun yüzünü görebiliyorum.”

Artun omuzlarını düşürüp başını eğdi. Bu konuda onunla telefonda anlaşabileceğini sanmıyordu. Kısa sessizliği annesi bozdu.

“Seni çok özledim Artun. Ne zaman geleceksin?”

“İşlerimi bitirir bitirmez hemen anne. Hem kısa bir dinlenmeye ihtiyacım var.”

“Ne zaman?”

“En kısa zamanda.”

“Oh! Buna sevindim. Hafta sonu için en sevdiğin yemekleri planlıyorum o halde.”

“Anne!”

“Olamaz! Fırındaki yemeğim yanmak üzere. Kapatmam lazım. Hafta sonuna bekliyorum!”

“An...”

Dut-dut-dut!

Artun yüzünü havluya bastırıp kurularak lavabodan çıktı. Derin bir nefes aldı ve sıkıntılı bir tonda geri verdi.

İstersen gitme!

Boşluğa göz gezdirerek odanın ortasına doğru ilerledi.

“Yaptığını beğendin mi Arin? Bugün çok gıcıkısın!”

Bunu sen istedin.

Artun başını ellerinin arasına alıp şakaklarını ovuşturmaya başladı.

“Haklısın, evet. Fakat şunu öğrendim ki öfke kontrolünün zihindeki etkisini seninle birlikte çalışmam hataydı. Depo görevi görmekten başka bir işe yaramadın. Tüm verileri analiz edip seçe-

nekleri rapor halinde sunman için yazılımını geliştirdim ama görüyorum ki işin gücün şaka yapmak. Yanılıyor muyum?"

Biraz bekledikten sonra alaycı bir gülümsemeye sordu.

"Ne oldu? Sustun. Kalbin mi kırıldı?"

"..."

"Arin!"

Sessizlik yerini yeniden yapay zekânın dijital sesine bıraktı.

Küçük bir yedekleme yaptım. Ayrıca kalbimin yerini aradım. Sanırım anlamsızlık klasörüne bir bilgi daha eklemem gerekecek. Sen bunun açıklamasını yapmazsan eğer.

"Yedekleme mi? Bu saatte! Güncelleme zamanın gelmiş anlaşılan. Güncellemeyle birlikte sana ironi yazılımı da yükleyeceğim. Sonrasında birbirimizi daha iyi anlayabiliriz belki."

Zaman çalışmasının üzerine mi?

"Bir dakika, bir dakika! Bunu nereden biliyorsun?"

Bir keresinde fısıldamıştın.

Artun başkasına ait olan gizli bir çalışmayı yapay zekâsıyla paylaşmadığını biliyordu fakat çalışmaları esnasında yanlışlıkla fısıldamış ve bu bilgiyi Arin'in hafızasına aldırması olabilirdi. Zaman çalışması özel bir projeydi ve açıklanmadan önce bu projeyi kendi geliştirip sunmak istiyordu. Bu yüzden güvenlik gerekçesi nedeniyle kendi yapay zekâsıyla da paylaşmamıştı. Konuyu değiştirip yapay zekânın odağını başka bir yöne çevirmek istedi. Aklına acil güvenlik durumu gelmişti. Hem bu sayede yazılımı tekrar test edebilirdi. Odanın orta yerinde arkasına doğru hızla dönerek masanın kenarına çarptı ve kendini yere bıraktı.

Artun!

...

Beni duyuyor musun?

"Ah, başım!"

*Güvenlik programını devreye alıyorum.
Öncelikle adını söylemeni istiyorum.*

"Adım Artun! Ah!"

Artun ben Arin. Senin dijital yardımcın. Şimdi seni güvenli noktaya götüreceğim ve vardığında iyi olduğunu anlamam için bir soru soracağım. Başlıyoruz. Şu an evindesin ve çalışma odanın ortasındasın. Daha önce belirlediğin gibi, o güvenli nokta da burada. Odanın köşesinde bulunan tekli koltuk. Herhangi bir ulaşım aracına ya da navigasyonu açmama gerek yok. Yerden kalkıp oraya yürüyebilir misin yoksa sağlık ekibine mesaj atayım mı?

"Hayır, kendime geldim sanırım. Güvenli noktaya gidiyorum."

Yerden kalkıp yavaş adımlarla köşeye yöneldi ve kendini koltuğa bıraktı. Bu sistem başına bir iş geldiğinde devreye giren, o an nerede bulunduğu fark etmeksizin kendisini evine getirmesine yardımcı olan bir yazılımdı.

"Teşekkür ederim Arin. Şu an iyiyim."

Bundan emin olmam lazım. Senden yazılımımı aktifleştiren şifreyi söylemeni istiyorum.

"Şifre mi? Sora sora bunu mu sordun?"

Son birkaç dakikadır yapay zekânın yaklaşımını garip bulsa da kendini geliştiren bir program olduğu için üzerinde fazla durmadı. Soruyu cevaplayıp güvenlik programını kapatmayı düşündü.

“Şifre Artun.”

Hayır! Şifre bu değil.

“Artun. İki kere!”

Benim anlayacağım şekilde söylemezsen zor durumda olduğun mesajını gönderirim. Son hakkın!

“Tamam, tamam! Şifre artunartun. Oldu mu?”

Tekrar hoş geldin Artun. Bir an için seni kaybedeceğimden korktum.

Artun gülümsedi.

“Bak sen! Korkuyu da bilirmiş.”

Madem kendine geldin, bir kişinin daha sana geldiğini söylemek isterim.

“Gelen mi? Kimmiş?”

Yüzünü göremedim. Şu an zili çalmak üzere. Başı yere eğik. Eğer parke taşlarını sayıyorsa matematik öğretmeni olabilir.

“Bazen mantığına hayran kalıyorum Arin.”

Bunu iltifat olarak kabul ediyorum.

Çalan zille birlikte yerinden kalkan Artun hızla kapıya yöneldi. Açtığı anda yere bakan adam başını ona doğru kaldırıp gülümse-di. Artun şaşırmişti.

“Baba!”

Adam içeriye doğru adımlarını attı.

“Beklemiyordun, değil mi?”

Düşünceyi, bilimi ve macerayı harmanlayan soluksuz Arincon macerası kaldığı yerden devam ediyor!

Arya ve İngo, ilk çıktıkları yolda Profesör Kızıl'ı kendi oyununda yenmeyi başarmışlardır. Fakat şimdi karşılarında yeni düşmanlar, babalarına ait gizemli bir yol ve onlara eşlik edecek müttefikler vardır.

Bu sefer ellerindeki anahtar çark bambaşka yolları aktifleştiriyor. Kendi evlerinde keşfettikleri yeni bir geçit, birkaç defa karşılına çıkan ayna, onları yeni bir gerçeklikle tanıştıyor.

Annelerinin de bu düğümün bir parçası olduğunu öğrendiklerinde, çözmeleri gereken gizem daha karmaşık bir hale bürünüyor.

Gerçekleri keşfetmek için cesaret gerekir.
Peki, zihnin aynasında görünen her şey güvenilir midir?

**Paradokya - Gecenin Gizemli Oyunu serisi ile
yüz binlerce okurun kalbine taht kuran
Fatih Cem Gülbent'in yeni serisi Arincon,
Zihin Aynası'yla birlikte devam ediyor!**

